

Købesummen erlægges kontant, fordi det i Virkeligheden er urimeligt, at en saadan Havelod eller lignende, hvis en Mand kan købe den for 100 eller 200 Kr., skal betales paa den Maade, at han aarligt skal betale $4\frac{1}{2}$ pCt. af Jordværdien, der maaske kun er 50 eller 100 Kr., ind i Statskassen. Det giver en stor Administration, en Mængde Besværligheder. Det er meget lettere for det offentlige som Helhed, at der betales kontant, saa er man færdig med det.

I den gamle Lov er der den Bestemmelse, at naar Husmænd, der faar Jord paa disse Betingelser, ogsaa skal have et Byggelaan, skal de selv være i Besiddelse af en Tiendedel deraf. Denne Bestemmelse er nu slettet. Det synes jeg er ganske forkert. Jeg er selvfølgelig godt klar over, at der kan tænkes Tilfælde, hvor en ung Mand i 21, 22, eller 23 Aars Alderen ikke er i Besiddelse af de Penge, Loven forlanger, men hvis det er Tilfældet, mener jeg, at han saa sandelig ogsaa nok har Raad til at vente, indtil han bliver 26, 27, 28 Aar, og hvis han venter saa længe, er der, saaledes som Lønforholdene er paa Landet, ingen Urimelighed i, at man forlanger, at han i den Alder skal have sammensparet sig saa meget, at han kan være i Besiddelse af en Tiendedel af Byggelaanet. Det er ikke nogen urimelig Bestemmelse, og jeg tror, at hvis den Statshjælp, som her gives, den Haandsrækning, som Staten her byder frem, skal virke efter sin Hensigt, skal vi netop forlange af de unge ude paa Landet, at de selv hjælper til, at de selv skal anstrenge sig noget for, at det kan lade sig gennemføre. Jeg er ganske klar over, at hvis det sker en Gang imellem, at denne Bestemmelse i den gamle Lov bliver omgaaet, at de vedkommende i Virkeligheden ikke selv ejer de Penge, der skal til, men at de enten laaner dem eller faar Hjælp til at faa dem laant, bliver de, vi faar ind ad den Vej, nogle af de daarligste. Men de, som ved deres Hænders Arbejde har opsparret en lille Kapital, de forstaar, hvad Penge er værd, og de forstaar at anvende dem paa den bedste Maade, og det skal nok vise sig, at hvis det er saadanne, vi sætter ind i de nye Husmandsbrug, tjener vi baade Samfundet og Staten bedst. Derfor skal man ikke vente, at vi fra Venstres Side nu skal gaa med til at stryge denne Bestemmelse.

Ja, med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslagene til Udvalgsbehandling. Jeg kan godt fuldt ud underskrive det Udtryk, som det ærede Medlem Hr. Olufson brugte, naar han udtalte, at han ønskede en saglig

Forhandling om disse Spørgsmaal. En saadan er vi villige til at gaa med til. Jeg tror, man kan sige med fuld Ret, at der ikke er noget politisk Parti, der stærkere end Venstre har den Opfattelse, at det er et alvorligt Spørgsmaal, vi her staar overfor, Spørgsmaalet om, hvordan det skal gaa Landbefolkningen i Fremtiden, og ingen er stærkere end Venstre interesseret i at faa dette Forhold ind i et Spor, som fører i en heldig Retning. Naar det ærede Medlem Hr. Olufson endvidere brugte det Udtryk, at han ønskede en Realitetsbehandling, ja, saa tror jeg ogsaa, man kan sige med fuld Ret, at hver Gang disse Spørgsmaal har ligget paa Tingets Bord, er vi fra Venstres Side gaaet med til en Realitetsforhandling. Stærkere end vi har ønsket, at det skulde være Agitationsforslag, har vi netop, naar vi har staaet overfor Jordspørgsmaalet, ønsket, at det skal være Realiteter, vi behandler, og ikke Agitationsspørgsmaal.

Ulrich: Det første af disse Lovforslag, Forslaget til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v., gaar jo ud paa at erhverve Jord til Udstykning i den Udstrækning, som Efterspørgselen kræver, paa 3 forskellige Maader, dels ved Køb til rimelig Pris i det aabne Marked, dels ved at forbeholde sig en Forkøbsret, naar en Ejendom stilles til Tvangsauktion, og dels ved en almindelig Ekspropriationsret. Medens vi fra vor Side er Tilhængere af de to første Maader at erhverve Jord paa, er vi absolutte Modstandere af at give en almindelig Ekspropriationsret, idet vi ikke ser rettere, end at Grundlovens Bestemmelse om, at kun naar Almenvellet kræver det, kan man gaa til Ekspropriation ved særlig Lov, er tilstrækkelig, saa længe indtil det viser sig, at man ikke paa anden Maade kan faa Jord. Men det viser sig jo daglig, at der er rigelig Jord at faa, og som det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre (Stengaard-Kirkegaard), ganske rigtig udtalte, er den at faa til en rimelig Pris i det aabne Marked. Det er nemlig fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at noget af det, som er steget mindst i Pris herhjemme, netop er Jorden, og derfor kan det ikke nytte, at man Gang paa Gang fra socialdemokratisk Side og delvis ogsaa fra radikal Side kommer og siger, at Jorden er for dyr, thi man kan ikke med Rette hævde dette, naar man ser paa den Prisstigning, der har været paa alt andet, og paa den Værdi, som den danske Krone har. Jeg mener